

РЕШЕНИЕ

№ 2190

гр. София, 30.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 31.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **8191** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на В. А. М. от град С. против Заповед № ЧР-09-712/30.10.2009г. издадена от изпълнителния Д. на Изпълнителна агенция „Социални дейности на МО”, с която служебното правоотношение на жалбоподателката се прекратява на основание чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл.

В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че актът е незаконосъобразен поради липса на предизвестие и на материалноправните предпоставки за съкращаване на заеманата длъжност. Конкретните оплаквания са свързани с това, че към момента на издаване на заповедта общата численост на персонала, приета с Устройствения правилник на агенцията не е променена и липсва акт за утвърждаване на ново длъжностно разписание от изпълнителния Д.. По съществуващото на спора, в представените по делото писмени бележки от страна на процесуалния представител на жалбоподателката се навежда и довод, че промяната на утвърдената с устройствения правилник численост на служителите е извършена по законоустановения ред едва 6 месеца след издаване на заповедта. Иска се отмяна на заповедта. Претендират се разноски.

Ответникът – изпълнителен Д. на ИА „ К. и В. Д. като правоприемник на изпълнителния Д. ИА „Социални дейности на МО” – административният орган, издал оспорения акт, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и

моли да се отхвърли като неоснователна.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото писмени доказателства приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на оспорения индивидуален административен акт. Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е връчена лично на жалбоподателката на 02.11.2009г. С оглед представената в съдебното производство разписка № 520 от 16.11.2009г. на "Български пощи" ЕАД, съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и като такава е *процесуално допустима*.

Разгледана по съществото на спора и следва проверка на атакуваната заповед съгласно чл. 168, ал.2 от АПК на основанията по чл. 146 от същия кодекс, същата е неоснователна по следните съображения:

Не е спорно в процеса, че В. М. е заемала длъжността „старши експерт“, с ранг IV младши, в хотел Олимп, отдел „Олимп“ в Териториална дирекция – С., ГД „Управление на социалните дейности“ на ИА „СДМО“. Това се установява и от Заповед № ЧР-09-468/22.04.2009г. на изпълнителния Д. на ИА „СДМО“ и служебна книжка № 317/23.04.2009г.

Видно от представената длъжностна характеристика от 27.02.2009г. основните задължения, които включва длъжността „старши експерт“ са подготовка и оформяне на всички документи по движението, регистрацията и отчитането на персонала, трудови договори за назначаване и преназначаване, трудови книжки, лични дела, заповеди за прекратяване на трудови договори и допълнителни споразумения в съответствие с КТ и регламентиращите документи на Министерство на отбраната.

Със заповед № 1378/30.10.2009г. на изпълнителния Д. на СДМО е извършена корекция на длъжностното разписание № А-9/01.07.2009г., като считана от 02.11.2009г. в хотел "Олимп", отдел "Олимп" в ТД – С., в ГД „Управление на социалните дейности“ се съкращава длъжността ”главен експерт” – 1 бройка и старши експерт – 1 бройка.

Съгласно същата заповед за сметка на съкратените длъжности в хотел "О", сектор "Хотелска част" се разкрива длъжността "изпълнител" – 2 щатни бройки с длъжностно ниво ЕКДА ГЗ, трудово правоотношение код по НКПД 91330003.

От представената длъжностна характеристика от 02.11.2009г. е видно, че основните задължения за длъжността "изпълнител – перач" са свързани с изпиране и изглаждане на оборотния текстилен инвентар в хотел „О“.

При тези фактически данни е издадена и оспорената в настоящото производство Заповед № ЧР-09-712/30.10.2009г., с която служебното правоотношение на В. М. е прекратено на основание чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл. считано от 02.11.2009г. Заедно със заповедта е връчено и предизвестие за прекратяване № 12011/30.10.2009г.

С оглед на така установените факти съдът приема, че оспорения акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма и съгласно

изискванията за съдържание по чл. 108, ал.1 от ЗДСл., без да са допуснати съществени нарушения в административното производство, които да са пречатствали правото на защита на жалбоподателката и в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 7, т.7 от Устройствения правилник на ИА „Социални дейности МО” /приет с ПМС № 265 от 30.12.1999 г. и в сила до 25.05.2010г./, изпълнителният Д. е овластеният от закона орган по назначаване на държавните служители в агенцията и следователно притежава и правомощието по чл. 108, ал.1 от ЗДСл да прекратява служебните им правоотношения.

Възраженията в жалбата за немотивираност на акта са неоснователни. От съдържанието на заповедта се установят задължителните реквизити по чл. 108, ал.1 - правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. В конкретния случай е посочено и конкретното фактическо основание за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката – промяна в утвърденото длъжностно разписание със Заповед № 1378/30.10.2009г.

Неоснователно е и възражението за неспазване на административната процедура поради липса на предизвестие. Принципно вярно е застъпеното от адв. М. – процесуален представител на жалбоподателката становище, че предизвестие следва да стигне до неговия адресат преди заповедта за прекратяване. В случая предизвестие № 12011/30.10.2009г. е връчено на 02.11.2009г. едновременно със заповедта. Това поведение на органа по назначаване се санкционира от нормата на чл. 106, ал. 4 от ЗДСл – за него възниква задължението да изплати обезщетение на служителя за неспазен срок на предизвестие. С оглед на това, следва да се приеме, че неспазването на срока за предизвестие не опорочава административната процедура по издаване на акта за прекратяване на служебното правоотношение.

Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител, органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Предвид легалната дефиниция на понятието "длъжност в администрацията" съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията /ДВ, бр. 18 от 05.03.2004 г./ длъжността е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, когато тя вече не фигурира и като наименование /нормативно определена позиция/ в длъжностното разписание на съответната администрация, и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. И двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно. В конкретния случай тези две условия са налице.

От съвкупната преценка на събраните по делото писмени доказателства се установява, че нормативно определената обща численост на персонала в ИА „СДМО” не е променена към момента на издаване на оспорената заповед. Съгласно приложението към Устройствения правилник на ИА СДМО в сила от 27.02.2009г. до 25.05.2010г. - общата численост на персонала в агенцията е 773

бройки, а тези в ГД „Управление на социалните дейности” – 529. В това отношение доводите на жалбоподателя съответстват на доказателствата по делото. В рамките на тази обща численост от страна на изпълнителния Д. и в съответствие с правомощието му по чл. 7, т. 6 от Устройствения правилник са извършени промени /корекции/ в щатното разписание със Заповед № 1378/30.10.2009г. в сила от 02.11.2009г. Видно от щатното разписание А-9/01.07.2009г. общата бройка на щата в хотел „О”, където е работила жалбоподателката е запазен – 51. От съкратените по 1 бройка главен експерт и старши експерт са създадени 2 бройки изпълнител – в сектор „Хотелски комплекс”. В тази връзка са неотнормирани към предмета на спора възраженията в писмените бележки на жалбоподателя, че директорът на ИА СДМО няма право да извършва промени в числения състав на агенцията. С издаването на заповед № 1378/30.10.2009г. ответникът не е извършил промяна в числения състав.

Действително използваният от ответника начин на извършване на корекции в щатното разписание, чрез зачертаване и поправки в утвърденото щатното разписание на длъжностите от 01.07.2009г. е непрецизен. Но доколкото волеизявлението за изменение на щатното разписание е обективизирано в нарочен писмен акт на компетентния орган – изпълнителния Д. на ИА „СДМО” и е изрично, съдът намира, че утвърждаването на новото щатно разписание е валидно извършено. С това – валидно е извършено и съкращаването на длъжността, заемана от В. М.. Видно от съдържанието на заповед № 1378/30.10.2009г. длъжността „старши експерт” е заличена като нормативно определена позиция в отдел О, териториална дирекция – С. на ГД „Управление на социалните дейности”. За сметка на така съкратената длъжност е създадена нова, определена за заемане по трудово правоотношение в сектор „Хотелски комплекс”. От сравнението между представените длъжностни характеристики за длъжността „старши експерт” и длъжността „изпълнител - перач” се установява, че основните задължения, мястото на работа и изискванията за заемане на двете длъжности са коренно различни. С оглед на това следва да се приеме, че съкращението на длъжността, заемана от жалбоподателката е реално, като са премахнати занапред изпълняваните от нея трудови функции. На това основание възраженията в жалбата за липса на реално съкращаване на щата са неоснователни. Съкратената длъжност е обозначена, чрез мястото ѝ в йерархията на длъжностите в отдел "О" и не е налице твърдяната неяснота за смесването ѝ със същата длъжност в сектор "Хотелски комплекс".

С оглед на изложеното не се констатираха основанията по чл. 146 от АПК, които да обосновават незаконосъобразност на оспорената заповед. Поради това жалбата на В. М. следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, II състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. А. М. от град С. против Заповед № ЧР-09-712/30.10.2009г. издадена от изпълнителния Д. на Изпълнителна агенция „Социални дейности на МО”.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: